

กฎกระทรวง

กำหนดสัตว์ชนิดอื่นตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๑๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕

(๒) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๗ (พ.ศ. ๒๕๕๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕

(๓) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๔ (พ.ศ. ๒๕๕๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๒ ให้สัตว์ดังต่อไปนี้เป็นสัตว์ชนิดอื่นตามมาตรา ๔

(๑) กบ

(๒) กระจงหรือไ้

(๓) กระชู่

- (๔) กระทิงหรือเมย
- (๕) กวาง
- (๖) กวางผา
- (๗) กุ้ง
- (๘) กุปรีหรือโคไพร
- (๙) ควายป่า
- (๑๐) ค่าง
- (๑๑) จระเข้
- (๑๒) จิงโจ้
- (๑๓) ตะพานน้ำ
- (๑๔) เต่า
- (๑๕) ทรายหรือเนื้อทรายหรือตามะแน
- (๑๖) นากหญ้า
- (๑๗) นางอายหรือลิงลม
- (๑๘) ปลา
- (๑๙) ปู
- (๒๐) แมวป่า
- (๒๑) ยีราฟ
- (๒๒) แรด
- (๒๓) ละองหรือละมั่ง
- (๒๔) เลียงผาหรือเขียงหรือโครำหรือกูรำ
- (๒๕) วัวแดงหรือวัวดำหรือวัวเพาะ
- (๒๖) สมเสร็จหรือผสมเสร็จ
- (๒๗) สมันหรือเนื้อสมัน
- (๒๘) สิงโต
- (๒๙) เสือ
- (๓๐) หมี
- (๓๑) หมูป่า

- (๓๒) หอย
- (๓๓) อี๊กวน่า
- (๓๔) อีแก้งหรือฟาน
- (๓๕) อุฐ
- (๓๖) อิปโปโปแตมัส

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

สรรรрд กลิ่นประทุม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากสัตว์จำพวกจิ้งจี้ อี๊กวน่า กบ กุ้ง จระเข้ ตะพาน้ำเต่า ปลา ปู และหอย อาจเกิดโรคระบาดที่รุนแรงและแพร่เชื้อโรคจากสัตว์ดังกล่าวมาถึงมนุษย์ เช่น โรคแซลมอนเนลลา (Salmonellosis) เพื่อไม่ให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนและอาจเกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจของประเทศได้ สมควรกำหนดให้สัตว์ดังกล่าวเป็นสัตว์ชนิดอื่นตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับได้มีการกำหนดสัตว์ชนิดอื่นไว้ในกฎกระทรวงหลายฉบับ สมควรปรับปรุงเป็นฉบับเดียวกัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้